

EEN SPIJTIGE GERECHTELIJKE BESLISSING

Iemand van onze collega's slaagde in de diverse brevetten die toegang verlenen tot de betrekkingen waaraan de titel van eerstaanwendend inspecteur bij een fiscaal bestuur is verbonden en stelde bij een incompetentiestelling, zijn kandidatuur voor een overgang naar klasse A2.

Aangezien hij zich benadeeld voelde door de lange duur van de benoemingsprocedure leidde hij een burgerlijke procedure in teneinde aanspraak te kunnen maken op het reconstrueren van zijn loopbaan vanaf de eerste dag van de maand volgend op het afsluiten van het proces-verbaal van de proeven.

Hij steunde zich op het artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, met name op de fout van de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën, door het laattijdig benoemen en op het financieel nadeel dat hij leed en het causaal verband tussen de late benoeming en de schade.

Tijdens het debat en in zijn overwegingen omschreef de magistraat de wetgeving en de koninklijke besluiten met betrekking tot de reglementering inzake de bevordering en de datum van de inwerkingtreding ; te weten het KB van 3 maart 2005 houdende de bijzondere bepalingen met betrekking tot de bezoldigingsregeling van het personeel van de FOD Financiën en van de Pensioendienst van de overheidssector, het KB van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel en het KB van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van de FOD Financiën (toen nog steeds van toepassing).

De rechter stelde vast :

- dat de toepasbaarheid van de diverse koninklijke besluiten niet in vraag wordt gesteld;
- dat de inhoud van deze besluiten niet wordt betwist;
- dat de verweerder, de Belgische staat, de vigerende wetgeving en de besluiten eerbiedigde en geen enkele fout kan worden aangewreven;
- dat het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel niet werd geschonden en dat er geen sprake is van enige discriminatie met betrekking tot de verschillende bezoldigingen tussen personeelscategorieën voor zover de criteria objectief en gerechtvaardigd zijn.

Hij besluit dat de benoeming voortvloeit uit de discretionaire bevoegdheid van de administratie door zich te baseren op een arrest van het Hof van Cassatie dd.19 april 1991 (Pas. 1991, I,

751) dat poneert dat het toekomt aan de administratie op welke wijze zij haar bevoegdheden uitoefent en zij vrij de oplossing kiest die haar het meest gepast lijkt binnen de grenzen opgelegd door de wet.

De magistraat besluit dat temeer de eisende partij geenszins de bevoegdheid van de administratie betwist maar wel de lange duur die tot een promotie leidt , in dit geval de termijnen die de administratie voor de incompetentiestelling en de benoemingen toepast normaal waren en de wettelijke procedure werd gevolgd.

De rechter verklaart de vordering ontvankelijk maar ongegrond wegens het ontbreken van een fout hoofdens de Belgische Staat.

Onze collega ziet de eis afgewezen en wordt veroordeeld tot de kosten ; gelukkig wordt de procedure niet als tergend en roekeloos beschouwd want dan lag het kostenplaatje hoger.

Het vonnis heeft thans kracht van gewijsde en geldt als rechtspraak.

Uit deze beslissing kunnen we alvast volgende besluiten trekken:

- de administratie is soeverein inzake benoeming;
- het Hof van Cassatie erkent deze discretionaire bevoegdheid. De overheid mag de nodige tijd nemen die zij noodzakelijk vindt om te beslissen en het welslagen van een bekwaamheidsproef of van een vergelijkend overgangsexamen staat niet garant voor een automatische benoeming;
- zolang er geen vormgebrek is heeft een dergelijke procedure tegen de overheid geen enkele zin.

Francis Timmermans
Juridisch raadgever

Vertaling : Chris Machiels

